Fiscaliteiten

Herziening landbouwwijstelling

Mr. G.T.K. Meussen

1 Inleiding

Het was te verwachten dat het op 27 juni jongstleden aan de Tweede Kamer aangeboden wetsvoorstel Ondernemerspakket 2001¹ een herziening van de landbouwwijstelling zou bevatten. Verrassend is de herziening dus niet. Het wekt eerder verbazing dat deze 'reparatiewetgeving' zo lang op zich heeft laten wachten.

In grote lijnen komt dit deel van het wetsvoorstel erop neer dat de landbouwwijstelling dusdanig wordt ingeperkt dat niet alleen bestemmingswijzigingswinst, maar elk verschil tussen WEV² en WEVAB³ van bij een landbouwbedrijf in gebruik zijnde landbouwgrond, wordt belast. Tevens zal de niet-agrarische waardeverandering van de ondergrond van de agrarische bedrijfs-woning voortaan worden belast.

Opvallend is dat er geen overgangsmaatregel voor deze wijziging van de landbouwwijstelling is voorzien en dat het begrip WEVAB inhoudelijk nauwelijks is toegelicht. De door mij geuite kritiek⁴ op onderdelen van deze herziening van de landbouwwijstelling is door de staatssecretaris in de Nota naar aanleiding van het verslag zonder veel omhaal van woorden naast zich neergelegd.

2 Historie

Anders dan de titel van deze paragraaf doet veronderstellen, ga ik in het kader van de bespreking van de nieuwste wijziging van de landbouwwijstelling niet uitgebreid in op de historische context waarin deze geplaatst moet worden. Voor een overzicht van de problematiek inzake

de bestemmingswijzigingswinst verwijs ik naar een artikel van mijn hand in het *Weekblad fiscaal recht*⁵.

De huidige wettekst stelt – als uitzondering op de hoofdregel – dat de landbouwwijstelling *niet* van toepassing is voorzover de waardeverandering verband houdt met de omstandigheid dat de grond voortaan of waarschijnlijk binnenkort buiten het kader van de uitoefening van een landbouwbedrijf zal worden aangewend.

Uit de jurisprudentie van de Hoge Raad inzake de belastingheffing over bestemmingswijzigingswinst onder het huidige inkomstenbelastingregime kunnen echter wel enkele hoofdlijnen worden gedestilleerd:

- 1 De term 'voortaan of waarschijnlijk binnenkort'⁶ bij bestemmingswijzigingswinst⁷ (die in de praktijk overigens als een zesjaarstermijn uitwerkt), dient op het moment van de realisatie van het voordeel (bij verkoop) te worden beoordeeld op basis van het objectief vastgestelde toekomstige verwachte gebruik van de landbouwgrond⁸. Er is slechts sprake van een *eenmalig* toetsmoment, alhoewel de nadien opgetreden gebeurtenissen wel enig licht kunnen werpen op de situatie ten tijde van de realisatie van het voordeel.
- 2 Ten aanzien van de ondergrond van de eerste agrarische bedrijfswoning⁹ (het woongedeelte van de boerderij of de woning naast de boerderij voorzover deze tot het ondernemingsvermogen behoort) constateert de Hoge Raad weliswaar in beginsel een waardeverschil tussen WEV en WEVAB (voorzover daartoe althans aanleiding bestaat) maar geen bestemmingswijziging (wonen blijft na staking landbouwbedrijf nog steeds wonen) zodat de landbouwwijstelling op dit waardeverschil van toepassing is¹⁰. Dit geldt eveneens in een situatie waarin de eerste agrarische bedrijfswoning in het kader van de staking van de onderneming wordt verkocht aan een derde¹¹ c.q. ligt in een gebied waarbij inmiddels sprake is van een

Mr. G.T.K. Meussen is universitair hoofddocent belastingrecht aan het Fiscaal Instituut Tilburg/Center for Company Law van de Katholieke Universiteit Brabant en is tevens werkzaam bij Bureau Vaktechniek van Ernst & Young Belastingadviseurs te Rotterdam.

niet-agrarische bestemming¹².

- 3 Staking van het landbouwbedrijf met aanwending van landbouwgronden in privé (in de hobbysfeer) wordt door de Hoge Raad aangemerkt als een bestemmingswijziging met een dienovereenkomstige belastingheffing over de bestemmingswijzigingswinst/-verlies (bijvoorbeeld ten aanzien van de ondergrond van de bedrijfsgebouwen)¹³. Daarbij is niet van belang dat de waardemutatie niet wordt veroorzaakt door de onttrekking aan het ondernemingsvermogen zelf, doch al besloten lag in een eerdere planologische bestemmingswijziging of de mogelijkheid voor particulieren zich op die grond te vestigen.

3 Aard herziening landbouwwijziging

In het voorgestelde art. 3.12, eerste lid, Wet IB 2001 wordt de landbouwwijziging als volgt omschreven: 'Tot de winst behoren niet voordelen uit landbouwbedrijf ter zake van waardeveranderingen van gronden – daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen – voorzover de waardeverandering van de grond is toe te rekenen aan de ontwikkeling van de waarde in het economische verkeer bij voortzetting van de aanwending van de grond in het kader van een landbouwbedrijf, en niet is ontstaan in de uitoefening van het bedrijf'¹⁴.

Ofwel, voortaan is het verschil tussen WEV en WEVAB altijd belast, ook ten aanzien van de ondergrond van de eerste agrarische bedrijfswoning. Vrijgesteld is dus WEVAB minus boekwaarde van de landbouwgrond. De stijging van de WEVAB voorzover deze is terug te voeren tot de overgang van de ene naar de andere agrarische activiteit (vallend onder de definitie van een landbouwbedrijf), bijvoorbeeld weiland dat als bouwperceel voor een champignonkwekerij wordt gebruikt, valt daarom binnen de landbouwwijziging¹⁵.

De waardeverandering van de ondergrond van de eerste agrarische bedrijfswoning wordt voortaan ook in de belastingheffing betrokken. Blijkens de Nota naar aanleiding van het verslag is de achtergrond hiervan dat daarmee een grotere gelijkheid binnen de groep ondernemers wordt gecreëerd. Nog in 1997¹⁶ overwoog de regering op dit punt géén wetswijziging. Op vragen van het Tweede Kamerlid Rabbiae antwoordde de toenmalige staatssecretaris voor Financiën Vermeend letterlijk: *'Ik kan mij vinden in het oordeel van de Hoge Raad. De uitleg die de Hoge Raad in het arrest van 8 juli 1996, nr. 31 126, geeft aan dat de beperking van de landbouwwijziging in overeenstemming is met de bedoeling van de wetgever. Ik zie dan ook geen aanleiding de wet op dit punt*

te wijzigen.' Van een consistent regeringsbeleid op het punt van de ondergrond van de eerste agrarische bedrijfswoning is dan ook geen sprake.

Ik heb in een artikel in het *Weekblad fiscaal recht*¹⁷ gepleit voor een belastingheffing over alle bestemmingswijzigingswinst op landbouwgronden in een landbouwbedrijf, doch ten aanzien van de ondergrond van de eerste agrarische bedrijfswoning de lijn van de Hoge Raad te blijven volgen. Ik zou dit pleidooi hier willen herhalen. De agro-fiscale praktijk wijst uit dat belastingheffing over de ondergrond van de eerste agrarische bedrijfswoning aanzienlijke liquiditeitsproblemen oplevert, zeker wanneer men na staking van het landbouwbedrijf in de boerderij wil blijven wonen.

Overigens zij nog opgemerkt dat de hierna te bespreken invorderingsfaciliteit de pijn van de belastingheffing over de ondergrond van de eerste agrarische bedrijfswoning enigszins verzacht.

4 Staking, agrarische bedrijfswoning en invorderingsfaciliteiten

Ten aanzien van dat deel van de stakingswinst dat zijn oorsprong vindt in het overhevelen van de (agrarische) bedrijfswoning naar privé (in het kader van het staken van de onderneming) is een tweetal ontwikkelingen te melden op het terrein van de invorderingsfaciliteiten.

Allereerst is onlangs door de staatssecretaris van Financiën¹⁸ een (hierna geschetste) regeling getroffen in de sfeer van het uitstel van betaling in het kader van de invulling van het flankerend mestbeleid. De regeling geldt *uitsluitend voor veehouders* die hun onderneming na 19 maart 2000 en vóór 1 januari 2001 hebben gestaakt. De uitstelregeling heeft betrekking op de inkomstenbelasting die is verschuldigd over de boekwinst ter zake van de onttrekking van de woning aan de onderneming. Ten aanzien van het toepasselijke tarief geldt dat de boekwinst zoveel mogelijk wordt toegerekend aan het tegen het hoogste tarief te belasten deel van de stakingswinst. De ontvanger verleent in beginsel uitstel van betaling voor genoemde belasting voor een periode van (maximaal) tien jaar. Bij de beoordeling van het verzoek om uitstel van betaling wordt de waarde van de woning niet betrokken in de zogenaamde vermogenstoets¹⁹ als bedoeld in art. 25, par. 11, onderdeel 2, Leidraad Invordering 1990. Indien de belastingplichtige erin slaagt aannemelijk te maken dat hij in staat is de belasting binnen een periode van tien jaar uit zijn toekomstige inkomsten te voldoen, krijgt hij over genoemde periode een betalingsregeling gebaseerd op zijn betalingscapaciteit. Voor de betaling van de belasting als-

mede voor de daarover verschuldigde invorderingsrente dient de belastingplichtige voldoende zekerheid te stellen. Volgens de staatssecretaris dient dit bij voorkeur te geschieden door het geven van het recht van hypotheek op de woning. Slaagt de belastingplichtige er niet in de toekomstige betaling van de belastingschuld uit toekomstige inkomsten aannemelijk te maken, dan wordt hij in de gelegenheid gesteld – onder voorwaarde waaronder zekerheidstelling – de woning binnen één jaar te vervreemden teneinde uit de daarbij te behalen opbrengst de verschuldigde opbrengst te voldoen.

Men kan zich overigens afvragen hoe deze specifieke maatregel voor veehouders zich verhoudt tot de toepassing van het gelijkheidsbeginsel. Wat is de objectieve en redelijke rechtvaardiging om een dergelijk tegemoetkomend uitstelbeleid uitsluitend op veehouders toe te passen? Zou het niet voor alle ondernemers moeten gelden die hun onderneming staken? Mijns inziens moet de toepassing van het gelijkheidsbeginsel tot deze conclusie leiden.

Als tweede maatregel kan worden gewezen op het wetsvoorstel Wet ondernemerspakket 2001 waarin vanaf 1 januari 2001 een vergelijkbare betalingsregeling is opgenomen voor ondernemers die hun onderneming volledig hebben gestaakt²⁰. Bij ministeriële regeling zullen nadere regels worden gesteld maar de wettekst zelf is heel algemeen geformuleerd en beperkt zich niet tot veehouders. In zoverre geldt de hiervoor geschatte rechtsongelijkheid uitsluitend voor de periode 19 maart 2000 tot en met 31 december 2000.

5 Tijdstip inwerkingtreding

Blijkens het algemene deel van de Memorie van Toelichting²¹ van het wetsvoorstel is, teneinde mogelijk anticipatiegedrag met forse budgettaire implicaties te voorkomen, de ingangsdatum van de aanpassing van de landbouwwijstelling gesteld op 27 juni 2000 (de datum van indiening van het wetsvoorstel bij de Tweede Kamer). Daartoe is ook het huidige art. 8, eerste lid, onderdeel b, Wet IB 1964 in het onderhavige wetsvoorstel gewijzigd²².

Zoals reeds in de inleiding werd opgemerkt, ontbreekt er enige vorm van een overgangsregeling zoals bij de wetswijziging in 1986 wél het geval was²³. Toen is een systeem van beschikkingen geïntroduceerd waarbij de vóór 1 april 1986 – als gevolg van een nadere bestemmingswijziging (voortaan of waarschijnlijk binnenkort) – ontstane waardeveranderingen op verzoek bij beschikking werden vrijgesteld²⁴. Naar verluid liggen op de verschillende Belastingeenheden

Ondernemingen van de belastingdienst nog steeds grote aantallen aanvragen art. 70-beschikkingen die nu, meer dan tien jaar na dato, nog niet zijn afgehandeld²⁵. Blijkens de Nota naar aanleiding van het verslag²⁶ is niet voor een overgangsregeling in de vorm van een beschikkingensysteem gekozen omdat het voorstel uitsluitend een reparatie behelst van de huidige landbouwwijstelling.

Op zichzelf vormt de voorgestelde ingangsdatum geen probleem. Dat de landbouwwijstelling door middel van een wetswijziging zou worden aangepast lag al jarenlang ‘in de lucht’ en was bij de sector genoegzaam bekend. Het zou de wetgever echter sieren om ook in dit geval een beschikkingensysteem te introduceren waardoor waardeveranderingen van landbouwgrond opgetreden vóór 27 juni 2000 en gerelateerd aan een buiten-zesjaarstermijn (zie hiervoor paragraaf 2), zouden worden vrijgesteld. Dit klemmt temeer ten aanzien van de problematiek van de ondergrond van de bedrijfswoning.

Voorbeeld

Op 27 juni 2000 is de WEV van een perceel grond dat in een landbouwbedrijf wordt gebruikt 1000. De WEVAB bedraagt 750. Naar objectieve maatstaven beoordeeld, waarbij met name betekenis toekomt aan het vigerende bestemmingsplan en voorzienbare planologische ontwikkelingen, zal de landbouwgrond nog ten minste gedurende zes jaar agrarisch kunnen worden aangewend (mogelijke bouwactiviteiten zijn niet eerder gepland dan in het jaar 2007). Als dan zou dit waardeverschil onder het huidige regime (dus vóór de beschreven wetswijziging) bij fiscale afrekening op 27 juni 2000 niet in de belastingheffing worden betrokken. Dit bedrag (250) wordt bij beschikking vastgesteld en is bij een toekomstige realisering van het voordeel vrijgesteld van inkomstenbelastingheffing.

Een enkel vraagpunt blijft in dit verband nog bestaan. Wat te denken van situaties waarbij op of na 27 juni 2000 wordt besloten om in fiscale zin het landbouwbedrijf te staken²⁷ en wel op een tijdstip gelegen vóór 27 juni 2000? Mijns inziens valt deze situatie nog onder het huidige regime omdat het tijdstip van het einde van het fiscale ondernemerschap zich vóór 27 juni 2000 bevindt. Het valt te verwachten dat mede met het oog op deze wetswijziging alsmede de veranderde stakingsfaciliteiten in de Wet IB 2001 (geen bijzonder tarief meer van 45%, afkalkende stakingsvrijstelling c.q. -aftrek) menig ‘hobbyboer’²⁸ versneld zal besluiten om zijn landbouwbedrijf vóór 27 juni 2000 te staken.

De redactie van het Vakstudienieuws²⁹ haalt de situatie aan dat landbouwgrond vóór 27 juni 2000

is vervreemd doch op of na 27 juni 2000 is of wordt geleverd. Aangezien goed koopmansgebruik niet verbiedt om als tijdstip van winstneming de datum van de obligatoire overeenkomst te kiezen, is alsdan nog de oude tekst van de landbouvwijstelling (met het criterium van 'voortaan of waarschijnlijk binnenkort') van toepassing.

6 WEVAB: een bron van conflicten

Nu voortaan het verschil tussen WEV en WEVAB niet langer meer onder de landbouvwijstelling valt, valt te vrezen dat in de toekomst de WEVAB tot een bron van fiscale conflicten gaat leiden. Ofwel: hoe hoger de WEVAB kan worden aangezet, hoe hoger het aandeel in de gerealiseerde winst bij de grondtransactie is dat onder de herziene landbouvwijstelling valt.

Het probleem bij de WEVAB is dat het hier om een imaginaire grootheid gaat. Bij de bepaling van de WEVAB wordt er van een fictie uitgegaan door de waarde van een perceel landbouwgrond te bepalen als waren er louter en alleen agrarische gegadigden aanwezig. Ook al wordt de landbouwgrond feitelijk bijvoorbeeld aan een projectontwikkelaar verkocht, dan nog moet voor de WEVAB worden verondersteld dat de grond aan een collega-agrariër wordt verkocht die een prijs betaalt die louter en alleen is gericht op agrarische aanwending van de grond³⁰. Gezien de belangen die daarbij op het spel staan zal dit in de praktijk tot langdurige discussies aanleiding geven.

7 Geruisloze terugkeer uit de BV en belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden

Op het belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden is de landbouvwijstelling niet van toepassing³¹. Dit betekent dat een agrariër met een landbouwbedrijf dat is ingebracht in een BV terwijl de landbouwgronden zijn achtergehouden in privé, vanaf 1 januari 2001 tegen een probleem oploopt. Zouden de gronden in de BV zijn ingebracht³² dan zou de landbouvwijstelling van toepassing zijn geweest; in het kader van het belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden is dit evenwel niet het geval. In de Memorie van Antwoord Eerste Kamer³³ van het wetsvoorstel Wet inkomstenbelasting 2001 is over het niet van toepassing zijn van de landbouvwijstelling het volgende geschreven: 'De reden hiervoor is dat het verpachten van grond aan een landbouwbedrijf, zelf geen landbouwbedrijf vormt. Wel kan de voormalige boer er zelf voor zorgen dat hij voor de vrijstelling in aanmerking komt en wel door nog als medegerechtigde betrokken te blijven bij het landbouwbedrijf van zijn zoon.' Nadien is deze kwestie in

de Eerste Kamer nog herhaaldelijk aan de orde gekomen.³⁴

Een en ander betekent dat voor terbeschikkingstelling in de familiesfeer de commanditaire vennootschap uitkomst biedt voor toepassing van de landbouvwijstelling. Bij ter beschikkingstelling aan een BV waarin men zelf of een verbonden persoon een aanmerkelijk belang heeft, kan de faciliteit van geruisloze terugkeer uit de BV uit het wetsvoorstel Ondernemerspakket 2001³⁵ voor een oplossing zorgen omdat daarmee het ondernemerschap voor de inkomstenbelasting weer herleeft.

8 Conclusies

De herziening van de landbouvwijstelling, waarbij bestemmingswijzigingswinsten voortaan integraal worden belast, wekt op zichzelf geen verbazing mede als gevolg van de rapportage van de werkgroep Oort-II. Er is desondanks toch reden voor kritiek op dit deel van het wetsvoorstel:

- 1 In afwijking van toezeggingen op 29 januari 1997 door toenmalig staatssecretaris Vermeend wordt nu toch de waardeverandering van de ondergrond van de eerste agrarische bedrijfs-woning in de inkomstenbelastingheffing betrokken. Dit getuigt niet van consistente wetgeving en zou dan ook achterwege moeten blijven.
- 2 Enige vorm van overgangswetgeving ontbreekt. Een beschikkingensysteem analoog aan de wijziging van de landbouvwijstelling per 1 april 1986 verdient de voorkeur. De redengeving van de wetgever dat het hier uitsluitend een reparatie van de landbouvwijstelling betreft en niet zozeer een inperking is volstrekt onvoldoende aangezien al relatief kort na de introductie van de wetwijziging uit 1986³⁶, door de staatsecretaris is aangegeven dat de term 'waarschijnlijk binnenkort' als een termijn van zes jaar moest worden beschouwd. Daarmee was toen echter al evident dat bestemmingswijzigingswinst onder omstandigheden toch onbelast bleef.
- 3 Naar verwachting zal thans de discussie in de praktijk bij toepassing van de landbouvwijstelling om de waardebepaling van de WEVAB gaan. Getuige het feit dat het hier om een imaginaire grootheid gaat, zal dit een bron van conflicten opleveren.

NOTEN

1 Tweede Kamer, vergaderjaar 1999-2000, 27 209, nr. 2.

2 Waarde in het Economische Verkeer.

3 Waarde in het Economische Verkeer bij Agrarische Bestemming.

4 G.T.K. Meussen, (2000), Herziening landbouwvrijstelling; WEV - WEVAB = belast, WFR 2000/6398, 24 augustus, pp. 1165-1170.

5 G.T.K. Meussen, (1998), Landbouwvrijstelling, bestemmingswijzigingswinst en het criterium 'waarschijnlijk binnenkort', WFR 1998/6281, 26 februari 1998, p. 315.

6 Art. 8, eerste lid, onderdeel b, Wet IB 1964 zoals dit sinds 1 april 1986 luidt.

7 De belastingheffing over bestemmingswijzigingswinst in de landbouwsfeer is per 1 april 1986 geïntroduceerd bij Wet van 27 maart 1986, Stb. 135.

8 HR 27 augustus 1997, nr. 32 480, BNB 1997/372 alsmede recentelijk HR 28 juni 2000, nr. 35 486, Weekblad 2000/6394, 6 juli 2000, p. 1034.

9 Een landbouwbedrijf kan onder omstandigheden ook over een tweede agrarische bedrijfswoning beschikken, indien de omvang van het bedrijf dit toelaat.

10 Vergelijk HR 8 juli 1996, nr. 30 962, BNB 1996/311 met noot van R.E.C.M. Niessen; HR 29 januari 1997, nr. 31 938, BNB 1997/104.

11 HR 22 april 1998, nr. 33.015, BNB 1998/198.

12 HR 1 september 1999, nr. 34 637, BNB 1999/109 met noot van E. Aardema.

13 Vergelijk onder meer HR 16 december 1998, nr. 33 736, BNB 1999/144 met noot van R.E.C.M. Niessen.

14 Door middel van art. 8 Wet Vpb. 1969 werkt de voorgestelde wijziging van de landbouwvrijstelling ook door naar aan de vennootschapsbelasting onderworpen lichamen.

15 Vergelijk Nota naar aanleiding van het verslag wetsvoorstel 27 209, Internetversie, paragraaf 4.4 Reparatie landbouwvrijstelling (bestemmingswijzigingswinst), p. 45.

16 Persbericht Ministerie van Financiën 29 januari 1997, nr. 97/10, DB96/5241U, V-N 1997, p. 740, pt. 14.

17 G.T.K. Meussen, t.a.p., pp. 322-323.

18 Besluit van 31 juli 2000, RTB2000/335M.

19 Deze toets stemt de betalingscapaciteit van de belastingplichtige af op zijn vermogen.

20 Zie art. VII, onderdeel B van het wetsvoorstel (Tweede Kamer, vergaderjaar 1999-2000, 27 209, nr. 2) waarin een nieuw veertiende lid, art. 25 Invorderingswet 1990 wordt geïntroduceerd.

21 Tweede Kamer, vergaderjaar 1999-2000, 27 209, nr. 3, p. 18.

22 Zie art. XII en art. XV, vierde lid van het Wetsvoorstel ondernemerspakket 2001.

23 Het is overigens opmerkelijk dat de Raad van State in zijn advies over dit punt, en trouwens over de gehele herziening van de landbouwvrijstelling, geen enkele opmerking maakt.

24 Zie art. 70 Wet IB 1964. Deze overgangsregeling wordt overigens op grond van art. I van hoofdstuk 2, onderdeel E, van de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 onder de Wet inkomstenbelasting 2001 gecontinueerd.

25 In de Nota naar aanleiding van het verslag, t.a.p., p. 48 is hierover het volgende opgemerkt: 'Op de vraag van de leden van de fracties van GPV en RPF of er nog altijd een groot aantal aanvragen voor zogenoemde artikel 70-beschikkingen wacht, kan ik antwoorden dat het hier naar verwachting om bescheiden aantallen gaat'.

26 T.a.p., p. 47.

27 De belastingplichtige kan in dat geval zijn werkzaamheden nog wel op bescheiden schaal voortzetten als resultaat uit overige werkzaamheden of in de hobbysfeer.

28 Een belastingplichtige die anders dan als ondernemer land- en tuinbouw bedrijft. Deze kan, onder de vigeur van de Wet IB 2001, terzake resultaat uit overige werkzaamheden genieten (box I) of met zijn landbouwgrond onder de vermogensrendementsheffing van box III vallen.

29 V-N BP 21/12.5, pp. 3426-3427.

30 Vergelijk HR 29 januari 1997, nr. 31 938, BNB 1997/104.

31 Vergelijk art. 3.95 (voorheen 3.4.2.2) Wet IB 2001.

32 Wil men de gronden nu alsnog inbrengen dan is er 6% overdrachtsbelasting verschuldigd door de verkrijger (de BV) hetgeen een aanzienlijke belemmering kan zijn om tot inbreng over te gaan.

33 V-N BP 21/9.4, p. 3047.

34 Vergelijk Nota naar aanleiding van het verslag Eerste Kamer (V-N BP 21/10.3, p. 3189) en mondelinge behandeling Eerste Kamer (V-N BP 21/10.4, p. 3273).

35 Vergelijk de voorgestelde artikelen 3.54a (terugkeerreserve) en 4.42a (doorschuiving vervreemdingsvoordeel aanmerkelijk belang) Wet IB 2001 alsmede art. 14c Wet Vpb. 1969.

36 Vergelijk Mededeling Staatssecretaris 21 juni 1990, nr. DB 89/821, V-N 1990, p. 3628 en verder.